

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 411. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992357119424/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

ling, især ved Heines berømte Sang er bleven saa levende og folkelig, at man skulde tro, den stammede fra et virkeligt Folkesagn. Med Urette har man (som Griesebach og efter ham Scherer) deri villet se en Forringelse af Heines Ære. Man har kun villet indrømme Heine den større literære Behændighed, men tillagt Brentano den rigere Opfindelsesevne. Dette er især uretfærdigt af den Grund, at Brentano selv har opnaaet sine skønneste lyriske Virkninger netop ved Benyttelse og Bearbejdelse af Folkeviser. Man læse f. Eks. Brentano's skønne Sang: *Es ist ein Schnitter, der heisst Tod*. Digtet findes som Høstsang i *Drengens Underhorn* og begynder der saaledes:

Der gives en Høstkarl, han hedder Død,
Han har Magt fra den højeste Gud,
Nu Kniven han griber
og dygtigt den sliber,
at ret den kan bide,
og vi maa det lide.
Vogt dig nu, skøn Blomsterlil!

Hos Brentano er Strofen mere tilfilet. Den lyder hos ham:

Der gives en Høstkarl, han hedder Død,
han mejer Korn, som Gud ham det bød.
Alt hvæsser han Seglen,
den prøver paa Neglen,
at ret den kan bide
og vi maa det lide!
Vogt dig nu, skøn Blomsterlil!

De følgende Strofer er i deres oprindelige Form simplere, end i Brentano's. Det hedder f. Eks i den gamle Vise:

Mangt Hundredtusind, som ej kan tælles,
hvad der blot af hans Segl kan fældes,
I Roser, i Liljer, som Øjet fryde,
Jer vil han udrydde.
Selv Kejserkroner
han ikke skaaner.
Vogt dig nu, skøn Blomsterlil!

Hos Brentano:

Mangt Hundredtusind uden Tal
for hans blinkende Le der falde skal.